904. štev. V Ljubljani, torek dne 23. junija 1914. Leto III.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin., ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1·70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1·50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5·50 K, mesečno 1·90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik

s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin., ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica štev. 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača petit vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglašanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. — Last in tisk „Učiteljske tiskarne“.

Telefon številka 118.

Bombni atentat v Trstu.

Slovenski narodni svet. — Resnicoljubnost štajerskih klerikalnih porotnikov. — Vstaši stavili pogoje.

V resnem času.

(Od narodnega Slovenca z meje.)

V članku »Klerikalni cilji in manevri«, katerega je priobčil »Dan« v svoji 899. štev. je čitati sledeče velevažne stavke:

»Kličemo ob 12. ur slovenskemu narodu in posebno še Ljubljančanom spoznajte kačo, ki vas zalezuje in stopite ji na glavo! (Pogubno delovanje nemško-klerikalne zveze!) **Upamo, da je v slovenskem narodu še toliko življenske sile, da izprevidi nakane naših rabeljnov ter odbije njihove nakane.**

Čas je primeren. Naš sovražnik ob meji se združuje. Narodna misel združuje vse.«

Sram me je bilo kot Slovenca, ko sem prečital gori omenjeni članek v katerem se zrcali žalostna slika ogrožene kranjske dežele vsled »kranjskih razmer«. Naše narodno delovanje se imenuje za »dolce far niente« in boj za staro pravdo je samo še pusta obrabljena fraza.

Čas je resen. Naš sovražnik se združuje. Narodna misel združuje vse.

A pri nas? Pišemo o delovanju in pomembnosti »Narodnih svetov« pri Čehih, Poljakih, Nemcih in dr., a mi samo pišemo in samo pišemo, **a da bi tudi mi ustanovili »Narodni svet« ali kaj podobnega, to ne pride** [illegible] morda radi tega ne, da se ne zamerimo našim ljubeznivim narodnim nasprotnikom.

Vsled ostrih strankarskih bojev je ustanovitev pravega »Nar. sveta« na Slovenskem skoraj res nemogoča, ker si ne moremo misliti, da bi sedela kranjski naprednjak in klerikalec pri eni mizi, **pač pa je treba misliti na ustanovitev »Nar. sveta« brez klerikalcev. O tem naj razmišljajo slovenski rodoljubi.** (Ne vem, če bi mogel prištevati klerikalce z ozirom na njihova dejanja še k Slovencem!)

Kako bi najprej prišli do ustanovitve »Nar. sveta«? Podati hočem nekaj svojih misli, sicer pa več glav več ve!

Nar. svet vseh bi tvorila zveza ves narodnih društev na Slovenskem (bralnih, podpornih, pevskih, sokolskih, CM. podružnice.) Ožji (upravni) odbor naj bi volili delegati nar. društev izmed sebe. Člani narodnih društev naj bi bili obenem člani oz. podpiratelji »N. S.« (Če bi plačal vsak podpornik polletno 50 vin., malenkost, bi imel »N. S.« dovolj za vse tiskovine in druge potrebščine.) Pravzaprav, kar tu omenjamo, bi bila le zveza narodnih društev, ker pa je skoraj v vsakem kraju po eno ali več društev, v katerih so združeni vsi zavedni Slovenci (vsaj morali bi biti vsi) in bi torej v »Zvezi« bila združena **»vsa Slovenija« bi se tudi ta zveza lahko imenovala »N. S.«, kateri naj bi deloval v istem smislu kakor n. pr. »Nar. svet« pri Čehih.**

Da bi »zveza nar. društev« tvorila »N. S.«, bi bilo velikega pomena, ker bi društva pod kontrolo »N. S.« morala delovati med narodom in ne kakor danes mnoga društva spe vsled brezdelja.

Pa tudi iz druzega vzroka je važno, da bi bila društva udje »N. S.« Če bi se zgodila kakšna krivica Slovencem ob meji ali v sredini, bi bila vsa društva po Sloveniji (po odboru »N. S.«) obveščena o krivicah, ki se gode rodnim bratom in nar. društva bi morala storiti svojo narodno dolžnost in se primerno zavzeti za preganjane brate. **Če bi torej govorila »vsa Slovenija« bi jo morali upoštevati merodajni faktorji. (Demonstracije v Italiji radi 1. majnika v Trstu.) »Nar. Svet« v obliki zveze narodnih društev bi bil torej velike važnosti** [illegible] **novi.**

V Ljubljani naj bi se že v bližnih dneh osnoval tozadevni pripravljalni odbor, kateri naj se preskrbi z imenikom vseh narod. društev na Slovenskem. (Razni kažipoti, Zveza narodnih društev na Štajerskem!) Povabi naj vsa nar. društva brez izjeme k posvetovanju event. kar k ustanovnemu obč. zboru »N. S.«, **ki naj bi se vršil meseca avgusta — v sokolskih dneh — oz. neposredno par dni preje ali pozneje v Ljubljani. Vsa društva enega kraja lahko skupno pošljejo enega delegata, ona društva pa, ki bi ne mogla poslati iz enega ali druzega vzroka v Ljubljano delegatov, naj pa vsaj pravočasno javijo, se li pridružujejo sklepom ostalih delegatov oz. imajo li svoje pomisleke.** Če bi se ne mogel vršiti v onih dneh že koj ustanovni občni zbor »N. S.« naj bi se vršilo vsaj tozadevno posvetovanje, **a najkasneje naj bi se vršil ustanovni občni zbor meseca septembra v Gorici neposredno pred ali po glavni skupščini C. M. Družbe.**

Kakšno delo bi imel »N. S.« mi ni treba omenjati. Pred očmi naj bi imel germanizacijo kranjske dežele in severne obmejne kraje (jug si zna sam pomagati!) Dasi bi deloval »N. S.« brez klerikalcev **bi moral biti nadstrankarski, a nikaka protiklerikalna institucija. Če se že mora delati proti klerikalcem, naj se pomisli, da se lahko deluje proti njim drugod. Zoper dokazana izdajstva bi moral seveda protestirati.**

Torej čas je resen, prihodnji dnevi pokažejo, če znamo biti tudi mi resni kadar je resnosti treba. Podprimo zgodovinske jubileje z resnim delom.

Konec germanizacije kranjske dežele in krivicam, ki se gode severnim obmejnim Slovencem more narediti le »Narod Svet« z drugimi besedami: vsa Slovenija.

»Na celovški »volkstag« naj odgovori primerno slovenski »Narodni svet«.

V slučaju, da bi v dneh sokolskih slavnosti res zavladal v Ljubljani komisarijat bi slovanske goste lahko pozdravil predsednik »N. S.«, kar bi ne bilo nič manjšega pomena — če se rodoljubi zato pobrigajo.

To so moje misli sicer pa več glav več ve.

Štajersko.

Klerikalni ubijalci. Na drugem mestu poročamo o nezaslišanem pravoreku(?!) porote v obravnavi Boblek ca. Žebot. »Slov. Gospodar« je nesramno napadal Robleka in pristavil doslovno, da je Roblek s tem, kar se mu v »Slov. Gospodarju« očita, **pred vsem svetom osramočen.** »Slov. Gospodar« je s tem zagrešil **zločin javne častikraje.** Porotnikom se je stavilo troje glavnih vprašanj: 1. Ali je zagrešil Fran Žebot s tem, da je pripustil ponatis tega članka, **zločin proti varnosti na časti potom tiskopisa, ozir. tiska? 2. Ali je dokaz resnice doprinešen?** 3. Če je bil v dotičnem članku Roblek osramočen? In sedaj čujte in strmite: Zagovornik dr. Leskovar, ki je zagovarjal Frana Žebota, **je bil sam zato, da se naj vprašanje krivde** (prvo vprašanje), potrdi, a zanika zadnje vprašanje, če je bil Roblek s tem tudi osramočen. Torej: sam zagovornik je uvidel, da za Žebota ni več nikakšne rešitve, a kljub temu ni bil Žebot obsojen. Vemo, da je Žebot — po njegovi lastni izjavi — le klerikalno orodje, a vendar je priznal pred obravnavo, da je za dotični članek in njega vsebino vedel. In kako so si bili klerikalci, ostali svesti, da bo mož obsojen. Pripovedovalo se nam je, da je vedel zadaj v klopeh sam blagajničar tiskovnega konzorcija in kazal Žebotu debelo nabito listnico z denarjem, najbrže hoteč reči: »Le tiho bodi in brez skrbi sinko moj, če te ne zašijejo, mamo dovolj denarja, da plačamo...« Ko je javnost zaznala za izzid porotne obravnave, je kar vskipelo ogorčenja. Mariborski Nemci so danes ravnotako konsternirani, kot vsi Slovenci, ki sodijo po pravici in vesti in tvori ta porotni pravorek vseobči razgovor. In končno tudi čudno ni. Ta pravorek je pokazal, da med našimi ljudmi že ni prav nobenega čuta več za to kar se imenuje osebna čast. Zanimiva je tudi trditev klerikalcev, da je Žebot baje mnogo občeval ves teden s tem in onim... Na vsak način tiči v tem zadnjem dogodku globoka morala: Na dan z delom z vsemi močmi, če ne podleže celo zakonodajstvo v demoralizaciji in klerikalno političnem blatu.

Nemško klerikalna dvoreznost. Nemški klerikalci podpirajo vedno z vsemi močmi vsa nemškonacijonalna društva, pa naj bo potem »Schulverein« ali pa »Südmarka«. Kako so se upregli nemškonacijonalcem v njih voz za zbiranje podpisov »lex Kolisko«, smo že opetovano javili. Tudi v drugih slučajih koder gre za boj proti Slovanom, vedno delajo navdušeno tlako svojim nacijonalnim nasprotnikom, pa naj jim tile potem še tako določeno vračajo milo za drago in ščuvajo ostalo nemško javnost »proč od Rima«. Je torej prav dvomljive vrednosti, če se sedaj zaletavajo graški nemško-klerikalni listi, na čelo jim »Grazer Volksblat« proti organu »nemškega centruma« za to ker ta prinaša reklamne inserate za »Heimstatt«. Gospodje bi se naj raje najprej naučili spoštovati svoje sodržavljane, predno nad čim takim hinavsko zavijalo oči.

Afera Wastian in mariborski Nemci. Poročali smo že, da je Maribor sedaj brez pravega zastopstva tako v državnem, kot tudi deželnem zboru, odkar so bili Wastianu dodobra odvzeti vsi mandati, kajti dežel. zbor. posl. A. Horvatek, socialdemokrat, pač ne pride v poštev. Nemci, nekateri tudi res že mislijo na nove volitve v deželni in državni zbor, a so tozadevna mnenja zelo deljena. Volitve bodo to pot še burnejše, kot so bile zadnjič, kajti nacijonalci se ne bodo ustrašili ne truda ne denarja. Ker to vedo, so nekateri proti volitvam v bližni bodočnosti, ker sodijo, da bi morali potem v enem letu iti dvakrat na volišče, kar bi pač tudi naravno izdatke podvojilo. Drugi zopet vedo povedati, da bo tokrat z denarjem za volitve priskočila tudi »Südmarka«.

Grk in Turek.

Pred vojno.

Po vojni.

Kaj pa zdaj?

Maribor. Gospod Žebot je grozen junak. Zadnjo soboto se je tresel med posvetovanjem porotnikov kot šiba na vodi in bil ves prepaden. Ko pa je pozneje v porotni dvorani zaznal, da je proti svoji boljši volji oproščen, je najprej prav debelo po-

100.000 K nagrade ali obrnite

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

Široka praznina je nastala okrog starega Klateža. Nastopil je par trenoten odmor, med katerim je sleherni naglo premotril položaj. Vitez je bil ustavil sredi tega praznega prostora svojo drgečočo žival držeč jo z železno roko. Nepremična, dvigaje nozdrvi kvišku, s črno dlako naježeno od bolečine, je bila podobna bronastemu kipu, opljuskanemu s peno. Vitez je molčal, stiskaje ustnice, gledaje pozorno. Stari Pardajan je s hripavim glasom obsipal s psovkami svoje protivnike, ki so odgovarjali od daleč.

Teh par trenotkov medsebojnega psovanja in preplašenega odmora pa ni minilo, ne da bi jih bil stari Pardajan izrabil. Miz, stolov, lestvic — vsega, kar je bilo služilo radovednežem, zdaj pa je ležalo podrto okrog njega — vsega tega se je polaščal naglo in kopičil vse vprek v obliki prsobrana; v tem obzidju, zgrajenem z vso njegovo redko spretnostjo v takih rečeh okrog vrat, ki so mu služila v zaslon, je pustil le ozko odprtino.

»Za viteza, kadar ga spravijo s konja«, je zamrmral sam pri sebi.

Maršal Danvil se je bil umaknil v stran; sram ga je bilo nekoliko, da je izpostavil svoje dostojanstvo pri nizkem poslu človeškega lova, pa tudi dvomil ni, da se posreči aretacija v resnici. Gizdalini so rjuli psovke in se pripravljali na boj, jezdeci, ki jih je bil privedel gardni kapitan vojvode Anževinskega, so čakali le miga svojega povelnika.

Premor, ki ga je povzročil vitezov streloviti napad, je trajal vsega kakih deset sekund. Zdajci pa je mahnil kapitan gizdalinom, naj molče, ter se obrnil k Pardajanoma:

»Gospoda, v imenu kralja, čujta me dobro!... Ali se vdasta?«

»Ne,« je odgovoril vitez hladno.

»Torej sta rajša upornika?«

»Da!«

»Naprej tedaj!... Stražniki, primite ta dva človeka!«

Garda z ene, gizdalini z druge strani so navalili z dvignjenimi meči na viteza, ki so ga morali prijeti ali ubiti, preden dospejo do starega Pardajana. Vitez je spoznal, da bije poslednja minuta. Njegova zadnja misel je zletela k Lujzi. A ta misel mu je samo šinila po možganih.

V trenotku, ko se je ponovil napad z novo besnostjo je hotel poizkusiti še enkrat obupni manever, ki se mu je bil posrečil izprva.

Zbral je torej vajeti in zadal živali strahovit sunek z ostrogo. Konj pa se ni vzpel na zadnje noge: Zaječal je presunljivo in se zrušil na tla!...

»Prokleto!« je kriknil vitez, ki je skočil spretno baš v pravem trenotku in obstal na nogah, z mečem v roki, le stisnjen od vseh strani po kakih petnajstih konjih.

Kaj se je bilo zgodilo? Še tisti hip, ko se je vzpel vitez na konja, se je bil spustil eden napadalcev na tla in stisnil v roki kratko bodalo s širokim rezilom, kakršna so prištevali one čase med najopasnejše orožje. Ta mož je bil Morever.

S pozornim očesom je zasledoval vsak vitezov gib, in ko je kriknil kapitan: »Naprej!« je planil on peš, obesil se konju na uzdo in mu zarinil bodalo z veščo sigurnostjo v prsi, do ročaja. Zadeta v srce, se je zgrudila žival in poginila. Tudi vitez se je pripravil na smrt, seveda pa ni prenehal suvati s svojim rapirjem v obdajajočo ga tolpo.

»Semkaj!« je zarjul stari Pardajan.

Vitez se je ozrl in zagledal zaslon, ki ga je bil zgradil njegov oče. Žarek poslednje nade se mu je zasvetil v očeh in planil je proti odprtini, ki jo je bil pustil stari prazno. Kakor hitro je bil na varnem — kakšna varnost, Bože moj! — že je zamašila vrzel stolica, ki jo je držal klativitez dotlej v dvignjeni desnici.

Tako sta se zaprla oče in sin v to improvizirano trdnjavo, ki ju je mogla braniti za silo še par minut. Menjala sta pogled, ki jima je nadomestil poslednji objem slovesa, zakaj ni jima ostalo časa, niti, da bi se objela, niti, da bi si stisnila roko.

Maršal Danvilski, ki se je bil umaknil v prvem trenotku, se je približal tisti hip v strastni radovednosti, poln strahu, da ne bi ušla Pardajana, s katerim sta ga navdajala kljub strahu in sovraštvu.

Konji so šli proti zapreki v stisnjeni vrsti; toda odskočili so z bolestnim rezgetanjem; živali so se vzpenjale kvišku, jezdeci so kleli kakor pagani: stari Pardajan na levi, vitez na desni strani sta bila začela vihteti orožje; hip za hipom, s strahotno sigurnostjo in bliskovito hitrostjo, sta švigala meča izza nog nakopičenih stolov in miz, sikala kakor dva jeklena gada in zbadala konje v nozdrvi in prsa. Neukrotljiva obleganca sta se borila molče — stari klatež sključen kakor zver, ki se spušča v klanje, mladi pa z neomajno hladnostjo, oba podobna staroveškim titanom.

Zopet je mahnil kapitan z roko in ustavil napad: dosedanja taktika ni obetala uspeha, treba je bilo izbrati drugo. Bil je to že drugi premor v tem tragičnem in čudovitem spopadu.

»Vsi hudiči!« je zamrmral gardni kapitan, »kar žal mi je, da moram aretirati ta dva človeka!«

»Ali si ranjen?« je dejal stari Pardajan.

»Niti praske; pa vi, oče?«

»Doslej še nič. Le glejva, da umreva spodobno, pri Pilatu!«

»Glejva, da ne umreva,« je dejal vitez hladno.

»Razjahajte«, je velel kapitan.

Tucat jezedcev je poskakalo s besni nad odporom, sanjajoči že, kako ju bodo trpinčili, in ponavljaje si med seboj:

»Živa moramo dobiti v pest!«

Kolobar mečev se je strnil okrog zaslona; svojih petnajst ostrin se je namerilo hkrati na Pardajana; veliko molčanje je nastalo na tesnem prostoru, dočim se je dvigalo tam zadaj neprestano zamolklo hrumenje množice: mučna je bila ta minuta.

»Tak vdajta se, smrt božja!« je rekel kapitan.

Pardajana sta zmajala z glavo. Kapitan je skomizgnil z rameni in velel:

»Primite ju!«

Hkrati s tema besedama, ki sta bili znamenje za splošni naskok, so se zablesnili meči, končice so švigale skozi les, par klin se je zlomilo s suhim pokom, četvero mož je padlo, kri je brizgala tuintam in tolpa se je umaknila, da se zbere za nov napad, ne meneč se za svoje mrtvece in kričeč kakor z enim glasom:

»Tudi onadva sta jo izkupila!«

(Dalje.)

gledal, nato pa postal silno korajžen, zlasti še, ko ga je par klerikalnih mokrih študentov pozdravilo z živio klici. Takrat je junaško dvignil pogumni gospod svojo pest in zažugal, češ: »Sedaj bomo šele vse križem obrekovali in opljuvali ter kradli čast poštenim ljudem — saj vemo, da smemo ker nas ščitijo naši porotniki, ki jim je osebna čast deseta briga.« No, gospod Žebot naj svojo veliko srečo s še večjo previdnostjo uživa, če ne bomo dali mnenju prosto pot, da v soboto ni stal pred poroto odgovorni urednik »Slov. Gospod.«, marveč Fran Žebot... Menimo, da se zdobra razumemo?! — Po obravnavi smo se obrnili do par sodnikov in drugih pravnikov za mnenje Enotna sodba vseh je bila, če bi odgovorni urednik Fran Žebot stal pred navadnim sodiščem, bi ga noben vrag ne izrezal in moral bi iti na erarični ričet.

Maribor. (Stekli psi.) Minolo soboto je popadel čevljarskega vajenca Stanislava Penica v Mlinski ulici stekel pes. Pes je bil majhen, črne in kratke dlake, je imel krog vratu zapono in na njej odtrgan košček verige. Pes je obgrizel tudi druge pse, med temi enega velikega, belo in rujavo lisastega (Bernhardinec). Živali so sledili, a jim ji ušla. Pazite se!

Celje. (Vlom.) Pred dnevi je prišel k posestnici Urekovi neki neznanec in se izdal za vinskega trgovca. Vprašal jo je, če ima kaj vina. Ko mu je ta to potrdila, se je poslovil, češ vrnem se kmalu. V noči na to je bilo Urekovi ukradenega za 250 kron vina. Par osumljencev so že zaprli, druge pa so tudi baje že izsledili.

Št. Lenart v Sl. Goricah. (Tat 1800 K najden.) Pred dnevi smo poročali, da je bil živinotržec Fradl v Vel. Nedelji, ko je prenočeval v senu hleva posestnika Heriča, okraden za 1800 K. Fradl je prenočeval hkratu z nekim mešetarjem Kurnikom, ki so ga sedaj aretirali. Pri njem so sicer našli samo 21 K 2 vin., zato pa je Kurnikov brat našel v nekem panju na lastni posesti listnico z 1490 K.

Kje je Coletti?

vidi se ga

v senzacijski veseloigri

Soboto 27. v Nedeljo 28. Ponedeljek 29. Kino-Ideal.

Goriško.

Gorica. (Južni kolodvor.) Svoječasno smo poročali, da so avtomati vedno v neredu. Naša pritožba je kolikor toliko pomagala, a le za nekaj časa. Sedaj je že zopet vse po starem. Potniki se neprenehoma jezijo in pritožujejo v navzočnosti vratarja čigar dolžnost je menda oskrbovanje avtomatov, in včasih tudi v navzočnosti policaja. Mislimo, da spadajo tudi te reči precej v javni red. Svetujemo in to zadnjikrat, naj se vsi prizadeti obrnejo naravnost do gospoda postajenačelnika, ki bo gotovo ukrenil vse potrebno.

Slovenska Glasbena šola konča šolsko leto v nedeljo 28. junija dop. ob 10. uri z javnim nastopom svojih gojencev.

Gorica. (Nagla smrt.) Uslužbenec električne železnice Anton Valašič je prišel po končani službi domov, kjer je nepričakovano naglo umrl. Zapušča mlado ženo.

Gorica. Včeraj se je začela porotna razprava proti Jerneju Feiss, ki je zakrivil celo vrsto tatvinskih zločinov. Razprava je tajna. O izidu bomo poročali.

Tržič. (Slovenska knjižnica.) V kratkem ustanovi tu dijaško društvo »Adrija« novo ljudsko knjižnico, ki je namenjena v prvi vrsti slovenskim delavcem in njihovim družinam. Ker so tukajšnji Slovenci brez vsake narodne opore, je to delo velike važnosti, za ohranitev narodne zavesti, ki trpi zlati pod pritiskom brezna-rode socialne demokracije. Kdor bi hotel darovati kako knjigo za tržiške Slovence, naj jo pošlje na naslov: Vladimir Velušček, pravnik, Gorica, ulica Alvarez št 20.

Slovenski učiteljiščniki v Gorici priredijo v soboto 27. t. m. zaključni koncert v korist »Dijaške kuhinje« pri »Zlatem jelenu«. Slovenci, udeležite se te prireditve!

Nesreča v Mirnu. Alojzij Pahor, 13leten fant je prišel k svojemu očetu v Sandrinovo tovarno. Deček se je kljub pazljivosti preveč približal stroju, ki ga je pograbil za noge. Sicer so takoj ustavili stroj, a bilo je že prepozno. Pahor ima nevarne rane na obeh nogah. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico usmiljenih bratov.

Goriško gostilničarsko društvo je imelo v petek svoje zborovanje. Obrtno oblast je zastopal dr. Babuč. Na zborovanju so sklenili, da je treba storiti primerne korake, da se trgovine ne bodo zapirale tako zgodaj, zlasti pa naj ostanejo odprte tudi ker imajo gostilničarji vsled tega preveč škode.

Javna tehtnica v Kanalu. Dolgo časa smo čakali mi Kanalci javno tehtnico, a vendar po dolgem času smo jo dobili. Tukajšnji trgovec g. Josip Bandaž dal je postaviti — po narodnozavedni tvrdki »Ivan Rebek v Celju«, nasproti svoje hiše na najpripravnejšem prostoru v bližini železniške postaje mostno tehtnico. Sedaj lahko naše ljudstvo z malimi stroški in brez truda hitro stehta svoje pridelke kakor sadje in drugo, kar se je moralo prej tehtati tudi po več dni in to z velikim trudom, z navadno tehtnico. Z veseljem pozdravljamo mi kmetje to prekoristno mostno tehtnico, ki je za cel kanalski okraj velikega pomena, ker z isto prehranimo trud, čas in še denar. Marskateri naš ubogi kmet je bil večkrat od nepoštenega kupca v mestu opeharjen pri prodaji svojih izdelkov ali živine; a za sedaj bo za našega kmeta veliko boljši, ker bo vedno stehtal že doma na prodaj nameravano živino in tako znal on sam postaviti ceno živini prefriganemu kupcu. Veščaki so se o tej mostni tehtnici jako pohvalno izrazili ter priporočali vsakomur se posluževati slovenske tvrdke Ivan Rebek v Celju, katera je najstarejša in najsolidnejša. G. Josipu Bandažu častitamo, da se je poslužil te tvrdke vkljub temu, da so se mu vsiljevale druge židovske tvrdke. Tako je prav in pričakovati bi bilo od vsakega zavednega Slovenca, da se poslužuje te domače tvrdke. G. Jos. Baudažu želimo, da bi bil imel veliko posnemovalcev, ker le tako pridobimo mi Slovenci pravice in tako si utrdimo obstoj in blagostanje na naši domači grudi. — Kmet.

Strah jih je! Znano je, kakšno gonjo so zadnji čas začeli koroški Nemci proti Jugoslovanom. V soboto pa so celovški Nemci celo sklicali izvanredno občinsko sejo z dnevnim redom: Slovenski pohod v Celovec! Kakor da bi bili mi tujci v Celovcu in na Koroškem. Celovški župan pa je izdal oklic, naj se povsod razobesijo samo frankfurtarice mesto cesarskih. Nemška nesramnost presega že vse meje. In mi naj molčimo?

Dobrota naših ljudi. Vsaki dan dovažajo naši ljudje težko naložene vozove kamenja za zidavo nove jezuitske cerkve v Gorici. Ravno tako pošiljajo vsaki dan Slovenci darove v denarju. Ko bo pa cerkev sezidana, tako pravijo jo dobijo v roke laški jezuiti iz kraljestva! Pač jezuitarski način beračenja!

Vpisovanje v prvi razred slovenske gimnazije v Gorici se vrši v četrtek 2. julija od 9. do 12. ure. Sprejemni izpiti pa se vršijo isti in prihodnji dan 3. jul. pop. od 3. ure naprej.

Hud tiček. Neki Pizzul iz Moše se je zoperstavljal občinskim stražnikom in jih ozmerjal, ker so ga aretirali radi raznovrstnih tatvin. Zato je bil obsojen pred goriškim sodiščem na 3 mesece težke ječe z dvema postoma.

Tržič. (Nesreča.) Delavec Alfred Valentič se je v ladjedelnici nevarno poškodoval. Dan na dan se dogajajo v tukajšnji ladjedelnici nesreče, ki jih po izreku delavcev samih povzroča pomanjkljivost uprave. — V delavski naselbini so sezidali par novih hiš za družine in eno hišo za samce.

Nadvse zanimiv sklep deželnega odbora priobčuje zadnji »Novi Čas«. Jezik notranje uprave mora biti izključno le italijanski! Pomislite, ljudje božji! Stvar je jako zanimiva in daje mnogo priložnosti za gotovo razmišljevanje. Za danes dovolj!

Klerikalna obrekovanja.

(Izpred porote v Mariboru.)

Včeraj smo že nakratko poročali, da se je pred mariborsko poroto zagovarjal odgovorni urednik »Slov. Gospodarja« Fr. Žebot, **ker je očital bivšemu napred. poslancu Fr. Robleku, veleposestniku v Žalcu, da je na škodo župne posesti kot mejaš prenašal na Gornji Ponikvi mejnike in s tem storil nečastno dejanje. Pripomnimo še, da sporni del gozda ni vreden več, kot 40 K in ima Fr. Roblek veleposestvo, kojega vsaka tretjina je že po sebi veleposestvo.**

Ker smo vsebino po veliki večini že itak prinesli, hočemo v naslednjem poročati le o toku obravnave, za katero je ponudil Fr. Žebot dokaz resnice.

Priča geometer K. Lebitsch izpove, da ga je lani poklical župnik Iv. Gorišek, da mu je zmeril vso žup. posest. Ko je prišel do parcel gozda štev. 199/1 in 184/1, je po njegovi razmeritvi bil g. Roblek oškodovan za precejšen del svoje prejšnje posesti. Med določevanjem nove meje je prišlo med njim in Roblekom do prerekanja. Ni mu pa znano, da bi mu bil dejal Roblek, da mu mora verjeti, kar on — Roblek — zahteva, kot je to pisal o Robleku »Slov. G.« Del parcele za katerega gre, meri približno 240 m². Med župnikom Goriškom in drugimi mejaši je prišlo istotako do sporov, a so se udali kmetje vedno na ljubo župniku. Zmote pri merjenju v njegovem poklicu tudi niso izključene. On sam je imel radi tega tožbe(!) Priča župnik Ivan Gorišek, ki je prišel 1. maja lani na Gornjo Ponikvo, si je dal takoj pokazati mape in meje posesti in spoznal baje, da meje na 8 krajih niso bile pravilno določene. Ko je prišel do spornega kraja, je vprašal po meji, zlasti še, ker mu je šlo za neki tamkaj se nahajajoči studenec. Z Roblekom se je prepiral Lebitsch, ker mu je Roblek očital, da je v svojem poklicu netočen. Pri tem mu je to dokazal na nekem slučaju, ki ga je pa Lebitsch tajil; vsled tega je Roblek zahteval od Lebitscha, da mu mora verjeti. Roblek se je župniku udal, pustil mu zemljo, a preje posekal drevje. Od drugih je zvedel Gorišek, da pred 15 leti ni prisostvoval odmerjenju niti Lebitsch niti župnik Kunej. Priča Pečnik pravi, da sta se Roblek in Lebitsch radi meje prepirala, ker je Roblek dejal, da je Lebitsch obstoječo mejo že pred 15. leti tako odmeril kot je bila do Goriškovega prihoda. Poravnala sta se Gorišek in Roblek tako, kot smo že gori omenili. Nemško Pečnik ne zna in zato tudi ne ve, kaj je Roblek govoril in zahteval od Lebitscha po nemški. Priča Sredenšek pravi, da se **»za tisto mejo v starih cajtih nikdo ni zmenil«. Prejšna stara meja je bila Robleku na dobro, dočim je sedanja neugodna, seveda samo v malenkosti. Mejnik pri studencu je služil za merilo med farovžem in Roblekom. Studenec je bil preje izključna last Robleka. Ni mu znano, da bi se bila merila med Roblekom in farovžem pred 15 leti meja. Oni mejnik, ki je zginil, je manjkal že pred 50 in 60 leti.** (Tu se kaže klerikalna lumparija!) Oni mejnik pri studencu je tudi njemu veljal kot merodajna označba meje, ko je še bil cerkveni ključar. (Gorišek se na to namreč ni več oziral). Priča župnik Kunej pravi, da za njegove dobe ni bilo nikakih meritev. Z Roblekom sta složno živela in se tudi v slogi ločila. Da bi ga Roblek skozi 15 let le najmanj izrabljal, je izključeno. Ko pa pride do ostrejšega zaslišavanja župnika Kuneja od strani tožitelja in njegovega zastopnika dr. Kodermana, pa *upokojenega župnika kar na mah* zapusti spomin čisto in ne spominja se niti več na eno, niti na drugo. Tako pravi, da prav nič ne ve, kje je stal takrat, ko je Roblek kupil sosednji gozd, pravi mejni kamen med obema posestvoma, ne ve, je li bil nad potom, ki gre med obojimi parcelami, ali je bil spodaj.

Čuden vtis je napravljalo tudi to, da je zagovorništvo sebi reklamiralo vse možno in nemožno, a se skušalo z vsemi močmi upirati tožitelju, odnosno njegovemu zastopniku.

Dnevno.

Strašno so se jim Albanci zamerili. Svoje dni ni bilo ne konca ne kraja slave, ki so jo Albancem peli avstrijski diplomati. Ko je nekaj potepuhov zborovalo v Trstu in so svoje svedrovstvo imenovali »albanski kongres« so Nemci poslali na »kongres« deputacijo, po kateri so sporočili, da smatrajo viteške Albance za svoje brate. Danes je vse drugače. Albanci, katerim Evropa že dve leti govori o samostojnosti, so začeli res z vso silo misliti in delati za samostojnost. Spoznali pa so pri tem, da se nič kaj ne strinja s pojmom samostojnosti dosedanji način vladanja in vlade. Vlado imajo v svojih rokah tujci, Avstrijci in Italijani. Ti so pravi vladarji Albanije. Knez Wied je tudi tujec, iz devete dežele prinešen. Domači albanski ministri so pa kot figure v Gašperl-teatru. Ne bo nič, so si mislili Albanci, na svoji zemlji hočemo biti sami svoji, če je Evropi res toliko ležeče na naši samostojnosti. In začeli so streljati na vsiljive tujce in njihove hlapce, da je bilo veselje. Včeraj smo v »Dnevu« opozarjali na boj Albancev za svojo samostojnost in smo dejali, da se more naposled tudi od Albancev kaj učiti, posebno njihova ljubezen do samostojnosti, ki jo branijo pred pritepenimi tujci, da je hvalevredna. Pred pol leta bi bili za zahvalo gotovo pohvaljeni, češ, tako se budi pravi patriotizem. Albanci da, to so možje, vzor-patrioti, trdo izkušeni v svojih zahrbtnih bojih s Srbi. Tako bi nas morda pohvalili. Včeraj so nas pa radi istih naših vrlin — konfiscirali. Časi se spreminjajo, ljubezen in nagnjenje tudi.

Dvoje naziranj. V bolgarskem sobranju je proglasil bivši minister Genadijev, da bosta on in vladna stranka delala za vstvaritev mogočne armade, edinega poroštva bolgarske neodvisnosti. Z vso odločnostjo je zavračal sumnjo, da Bolgarija misli na povračilo. Pripominjal je pa da ostane položaj na Balkanu tako dolgo nestalen in v pepelu bodo tlele iskre tako dolgo, dokler ne bo bukareška mirovna pogodba revidirana. — V zadnjih dneh je rekel ruski zunanji minister Sazonov uredniku rumunskega vladnega lista Vittorul na opazko, da bolgarski listi neprenehoma pišejo o reviziji bukareške mirovne pogodbe. »To je otročarija. Ni in ne more biti nobenega govora o reviziji bukareške pogodbe«. — Berchtold je tudi nekaj govoril o reviziji; čudno, da še vedno ne razume, kaj pomeni beseda: »Ne bo nič!«

Slovenski vsesokolski zlet, inkorporacija Šiške, Šušteršič in drugo. »Slovenski Narod« navaja razloge, ki so bili proti inkorporaciji Šiške in piše med drugim: »Šusteršičeva želja je bila seveda za našo velemodro deželno vlado ukaz. Hitela je ustreči Šusteršičevim željam, seveda za ceno gotovih protiuslug. Kakšne so te protiusluge, pač ni težko uganiti. Saj pač ni zgolj slučaj, da je baš pretekli teden odpotoval, kakor je javil »Slovenec«, **dr. Šusteršič na Dunaj v — nujnih uradnih poslih** in da je temu njegovemu potovanju za petami sledila — **odgoditev klerikalnega izleta v Celovec in romanja na Gosposvetsko polje, prepoved sokolskega zleta in inkorporacija Šiške!** O da, so pač slučaji, **ki niso več slučaji!** — Našega prepričanja, da je inkorporacija Šiške v kavzalni zvezi z raznimi dogodki zadnjih dni, ne more izpremeniti niti dejstvo, **da bo današnji »Slovenec« kritiziral policijsko prepoved sokolskega zleta in se delal, kakor da bi se gotovim gospodom niti ne sanjalo, da namerava policija tak atentat na koristi ljubljanskega prebivalstva. Hinavci!«** (Včerajšni »Slovenec« je res prinesel notico, ki se peča s prepovedjo.)

Razpis službe. Družba sv. Cirila in Metoda razpisuje na svoji dekliški šoli v Trstu eno provizorično učiteljsko mesto. Prednost imajo one prosilke, ki imajo vsposobljenost za poučevanje laščine. S potrebnimi dekreti opremljene prošnje naj se vlože do 10. julija t. l. pri vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Vodstvo družbe *sv. Cirila in Metoda v Ljubljani*, dne 20. junija 1914.

Na državni realki v Idriji bo vpisovanje v I. realčni razred dne 4. julija dopoldne od 8. do 10. Takoj po vpisovanju se vrše sprejemne izkušnje. — V jesenskem terminu se bodo vpisovali učenci v I. razred dne 15. septembra, izkušnje pa bodo dne 16. septembra. — Z realko je spojen tudi pripravljalni razred; vanj se bodo sprejemali učenci, ki so dovršili vsaj tri razrede ljudske šole, dne 18. septembra. — **Staršem priporočamo ta zavod, ki ima skoraj v vseh predmetih in razredih slovenski učni jezik. Tudi je danes še najložje tehnično izobraženim mladeničem dobiti primerne službe, in to ne samo doma, ampak tudi v tujini.**

Dva voza trčila drug ob drugega. Pretekli petek dopoldne je vozil neki ljubljanski izvošček po cesti proti Studencu. Med potjo mu je prišel nasproti neki drug voz. Voznika se nista hotela drug drugemu izogniti in posledica tega je bila ta, da sta voza trčila s tako silo drug ob drugega, da je padel ljubljanski izvošček na tla in da se je pri padcu težko poškodoval. Prepeljati so ga morali v deželno bolnico v Ljubljano.

Na poti iz šole domov. Te dni je šel iz šole domov enajstletni šolski učenec Anton Fröhlich. Neki njegov součenec, malopridnež, ga je sunil tako močno, da je deček padel v bližnji jarek in to tako nesrečno, da si je zlomil desno roko.

Vozno kolo mu je šlo čez nogo in čez roko. 37letni hlapec Ferdinand Turk iz Rakeka je padel te dni, ko je vozil drva, po nesreči pod voz. Kolo mu je šlo čez levo nogo in levo roko in ga je težko poškodovalo.

Smrtna nesreča pri podiranju dreves. Dne 18. t. m. je podiral drevesa v tako imenovanem gozdu Zagorje 59letni posestnik Gašper Razun iz Znojil v kotredeški občini. Ko je sekal neko smreko, ga je ta pri padcu nenadoma podrla na tla in ga tako težko poškodovala, da je Razun vkljub zdravniški pomoči drugi dan nato umrl.

Še ena smrtna nesreča. Pretekli petek zvečer je delal štirinajstletni posestnikov sin Peter Justin iz Spodnjega Podbrezja na polju. Pri sebi je imel flobert-pištolo, katero je pomeril v šali zdaj na enega, zdaj na drugega delavca. Pri tem je ravnal tako neprevidno, da se mu je pištola slednjič izprožila in da ga je strel zadel v trebuh. Deček je še isti dan na nevarni poškodbi umrl.

Nevarna grožnja v okvirju alkohola. V soboto je prišel 38letni delavec Franc Cerar iz Drtije v kamniškem okraju pijan k hlapcu Janezu Bizjaku iz Vač. Bizjak je že spal v hlevu. Tu mu je začel Cerar groziti, da ga bo ubil. Ko ga je Bizjak porinil iz hleva, je Cerar razgrajal še naprej in je grozil tudi nekemu drugemu hlapcu, ki je prišel med tem domov, da mu bo razparal trebuh. Cerar se bo moral zato zagovarjati pred deželnim sodiščem.

Velika tatvina. Dne 18. t. m. popoldne je neznan tat ukradel posestniku in konjskemu kupčevalcu Francu Kodeli v Podsmreki v odsotnosti domačih ljudi iz zaklenjene omare v njegovi spalnici črno usnjato denarnico, v kateri je imel Kodela 2770 kron. O tatu ni ne duha ne sluha.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Ljubljana.

— **Trije kresovi.** Trikrat bodo letos goreli kresovi na naših slovenskih gričih: danes na kresni večer, kot je naša stara slovenska navada, žgali ga bomo dne 5. julija v čast našima blagovestnikoma Cirilu in Metodu ter v pozdrav našim koroškim bratom kresove ob sokolskem zletu, da pokažemo bratom Slovanom, da gori v naših srcih ogenj slovanske ljubezni. **Slovenci: Zavežimo se danes, da bomo letos trikrat kurili kres!**

— **Kresove v pozdrav Koroščem.** Sobotni »Slovenec« vabi, naj bi se na predvečer Cirila in Metoda žgali kresovi v pozdrav Koroščem. Znano je, da je »Slovenec« že svojčas hujskal proti kresu na čast sv. Cirila in Metoda. Narodni Slovenci bomo seveda zakurili kljub temu svoj kres.

— **Zakaj se je romanje k Gospej Sveti preložilo?** Tega klerikalci niso pojasnili. Ali Nemcem ali vladi na ljubo?

— **Narodni vlak k Gospej Sveti** bi se pravzaprav moral imenovati naš romarski vlak. Koliko pa je Slovencev, ki so že bili pri Gospej Sveti Ali bi ne bilo primerno, da bi se priredil narodni vlak? Vožnja bi stala okol 5 K sem in tja. Kaj ko bi naša pevska društva vrnila Koroščem poset s tem, da bi pohiteli na Gosposvetsko polje?! Kako mogočno bi donelo »Morje adrijansko« pod zidovi Gospe Svete! To bi bil odgovor na volkstag!

— **Kolosalno škodo** imajo vsled prepovedi slov. sokolskega zleta vsi Slovenci! Najbolj prizadeti so: Ljubljana, Postojna Trst in kraji naše Gorenjske (Bohinj, Bled). **Prokleta dolžnost »Deželne zveze za tujski promet« je, da takoj stori vse primerne korake pri ministrstvu javnih del!** — Istotako naj ukrenejo vse potrebno »Trgovska obrtna zbornica«, »Gremij trgovcev«, »Gostilničarska zveza« in ostala prometna društva. — Sploh pa ako bi se nam vsled hudobnosti hotelo še nadalje kljubovati ali za Slovence kot davkoplačevalce ni odprta pot navzgor? **Odgovor na neutemeljeno prepoved** slov. vsesokolskega zleta je — podpirajte »Sokola«!

— **»U boj, u boj«** za naše pravice! Vsak Slovenec naj z vsemi močmi podpira »Sokola« v teh težkih časih. Vsak najmanjši dar je kamen k oni veliki stavbi, ki jo zidamo za svetišče naših pravic in svobode!

— **Ali ni to zasmehovanje?** Odlok c. kr. drž. policije v Ljubljani za prepoved sokolskega zleta vsebuje stavek: »... bi lahko imelo posledice na političnem polju, katere bi nasprotovale državnim interesom in nevarno učinkovale na javni blagor.« **Torej pomislite, ako bi prišla v Ljubljano večja množina gostov in bi pustila tu 500.000 kron denarja bi to nevarno učinkovalo na javni blagor!** Ako ni to največje norčevanje iz življenskih interesov vsega Slovenstva, potem je tudi avstijska politika pametna! Namesto, da bi si Ljubljana od prestanih kriz nekoliko opomogla in bi vlada sama za to skrbela, da promet tujcev uspeva, dela pa take prepovedi. **Gostilničarji, trgovci in obrtniki ali niso tu oškodovani vaši interesi? Nastopite za svoj blagor!**

— **Ako bi vlada** kakemu drugemu narodu v Avstriji prepovedala popolnoma nepolitične prireditve, bi med narodom završalo, sklicale bi se izvanredne seje občinskih svetov, zborovanja interesentov in oškodovanih krogov. — Radovedni smo, kako bo izpadlo pri nas?!

— **Številke govore.** Ako bi bili pri vsesokolskem zletu izključeni gostje izven avstrijskih mej, bi pomenilo to za Slovence, pa tudi državo veliko izgubo. V poštev pride tu okroglo 4000 oseb. Ako izmed teh

Petek 26, Sobota 27, Nedelja 29, Pondeljek 29, „Otroci kapitana Granta“ po slovitem romanu JULES VERNA. Samo 4 dni Največja senzacija v Bachmaier Elektro Bioskop, Tivoli.

povprečno porabi vsaka oseba za vožnjo 50 K da znesek 20.000 K, katere bi dobila uprava železnic. Dalje računajmo, da vsaka oseba pusti v deželi samo 30 K, je to 12.000 K. Sokolska zveza bi oddala tem gostom 4000 znakov po 6 K, je skupaj 24.000 kron. **Seštejmo vse svote vkup kar da 244.000 K.** Ena tretjina miljona kron se izgubi, ako bi prepoved veljala samo za tujezemce, kakšna bi bila šele škoda, ako bi se sokolski zlet vsled majhnega obsega moral popolnoma opustiti. **Zato pa vsi Slovenci na delo, da se vrši sokolski zlet!**

— **Sokolska diploma.** Včeraj popoldne je bila izpostavljena v izložbi knjigane Schwentner in Narodne knjigarne šokolska diploma. Diploma je krasno delo akademičnega slikarja M. Smrekarja. V diplomi je izražen jubilej Gosposvetskega polja s 50letnico slovenskega sokolstva. Dva junaka naših narodnih pesmi si samozavestno podajata roke pred vojvodskim prestolom. Cena diplomi je 2 K. Oni posamezniki, omizja, družbe ali društva, ki darujejo za zletni fond od 10 K naprej, dobe diplomo na svoje ime z besedilom: »Kamen za III. slovenski vsesokolski zlet v Ljubljani je položil N. N.« Mislimo, da v sedanjih dneh ni treba te diplome še posebej priporočati. Lahko rečemo, da bo ta slika pravi kras za vsak salon, vsak javni lokal, za vsako sobo. Čez par mesecev naj ne bo narodne gostilne v Ljubljani in po drugih naših krajih, kjer bi ne visela ta lepa diploma, ki nam bo najlepši spomin na leto 1914. Diplomo izvršuje znana češka firma »Unie« v Pragi. Izide prihodnji teden. Naroča se v zletni pisarni, Narodni dom. Zbirajte že sedaj povsod, da jo dobite takoj, ko izide. (Prosi se pri pošiljatvah svoto in naslov natančno označiti.)

— **Slovenci, Slovenke.** V teh dneh zbirajte povsod za »Sokol. diplomo«. Družba, ki zbere vsaj 10 K. dobi diplomo na svoje ime. Seveda čim večja svota tem lepše za družbo. To naj bo odgovor na prepoved!

— **Ker je vojvodski prestol zaplankan, ga Slovenci ne bomo več videli.** Zato pa je tem bolj važno, da visi njegova slika v vsakem javnem lokalu. Lepo sliko je izdal »Gorotan«. Stane 70 vin. Slovenci, zahtevajte, da visi to sliko v vsaki gostilni.

— **Strogo klerikalna prireditev** bo cvetlični dan, ki ga 5. julija priredi S. L. S. Nismo nameravali tega pisati, toda sedaj, ko je c. kr. okr. glavarstvo prepovedalo cvetlični dan podružnice Družbe sv. C. in M. v Sp. Šiški in sicer z oz. na javni red in mir, ker se bo ravno isti dan priredil tudi od slov. ljudske stranke cvetlični dan. **Ako bi bilo nabiranje Slov. Ljudske stranke res šolam in narodni obrambi namenjeno, tedaj bi se klerikalcem ne bilo treba bati nemirov,** ker bi obe smeri delale za isti cilj. Toda klerikalcem ni mar narodne obrambe zato so storili potrebne korake, da je bil cvetlični dan Družbe sv. Cirila in Metoda prepovedan. Ljustvo bo to prepoved upoštevalo, če se ne sme prodajati, tedaj se tudi kupovati ne more seveda.

I. produkcija »Glasbene Matice«. Kakor vsako leto, bo tudi letos pokazala »Matica« uspeh svojega pouka na treh javnih produkcijah. Sinoči je bil začetek. Dvorana v Unionu je bila precej polna, galerije pa polne mladine. Mnogo letošnjih mojstrov smo že lani videli in smo imeli priliko opazovati lep napredek. Največ je bilo klavirja. Tu je pač g. Černe pokazal izborno vajo in tehniko. Gospod Koleša je bil nekoliko skromen. Iz gospodičen se je izkazala gdčna. E. Maroltova. Gospodični Jurman in Kolšek sta s sigurnim nastopom pokazali svoj talent. Trojka Potočnik je prav srečno vozila skozi marcia funebre, gdčna. Nilka je pa še pozneje dokazala, da je izurjena pianistka. Gospodične Vrstovšek, Počivalnik in Tominšek so pokazale uspeh marljive vaje. V igri na goslih je pokazal g. Gregorič že precej lepo tehniko. Gospod Mirko Hribar je majhen mojster po postavi, pa je dosegel lep uspeh, enako njegov bratec Zoran, ki je za spoznanje večji — in zato tudi seveda boljši. Gdčna. Sadarjeva je lepo izigrala dvoje skladb. V petju je dosegla jako lep uspeh gdčna. M. Pirhova. K temu nastopu ji moremo čestitati; ima lep nežen glas, ki obeta za bodočnost še lepe uspehe. Gospodična Ropasova je imela tudi dober nastop. Njen močan alt je žel splošno priznanje in se bo z vajo lahko še lepo razvil. Opomnili bi še, da tudi priklanjanje spada k javnemu nastopu in bi bilo dobro, da se tudi to upošteva.

— **Tudi frankfurtarice** so vihrale v nedeljo pod Rožnikom. Zadnjikrat so visele v Ljubljani frankfurtarice l. 1904., pa le malo časa, ker jih je dal energični župan Hribar s silo odstraniti. — K včerajšnji notici o tej nemški provokaciji naj še pripomnimo, da so Nemci hoteli pokazati, kakor da so na celovškem volkstagu. Izzivanja ni manjkalo a na ljubljanskih ulicah sliši policija samo petje Slovencev, švabskega rjovenja pa ne

— **Slovenskih delavcev ne sprejema** tvrdka Rella in Nečak, ki dela v Ljubljanici. Ali ni mesto sklenilo, da se morajo sprejemati pred vsem naši delavci? Včeraj je prišel prosit dela neki slovenski delavec, pa ga niso sprejeli — za njim pa so sprejeli pet Italijanov. To je vendar od sile, da naš človek na svoji zemlji ne dobi kruha.

— **Zakaj dela v Ljubljanici** tako počasi napredujejo, se vpraša marsikateri Ljubljančan. Odgovor temu je popolnoma enostaven. Družba, ki je prevzela dela je gotovo naredila pogodbo z mestno občino, da bo delala. Sliši pa se, da zida g. Schwarz nekje na Erjavčevi cesti svojo vilo in lokomotiva, ki vozi po strugi Ljubljanice dovaža za to stavbo kamenje. Ne vemo ako je s tem zadovoljen tudi mestni magistrat.

— **Predrznost!** 20. julija nameravajo ljubljanski Nemci prirediti predsedniku Schwarzu javno podoknico. Ako mi pomislimo na zadnje dogodke v Brežicah, Ormožu, Celovcu in Trstu, gotovo ni to druzega kot provokacija. Opozarjamo c. kr. drž. policijo na drakonične odredbe štajerskega dežel. namestnika. Istotako prosimo mestni magistrat, da stori potrebne korake!

— **Iz Sp. Šiške.** Velecenjeni gospod urednik! Kakor Vam je znano, stanujem že nekaj časa v Sp. Šiški. Pravzaprav sem pa zdaj v Ljubljani, če sem tudi v Sp. Šiški. Velemožje alla — Orehek, Pogačnik, Borštnar, Zajc e tutti quanti so z vso silo pritiskali na vladajočo strahovlado S. L. S., da je Sp. Šiška inkorporirana v Ljubljano. Spodnješiškarji smo toraj zdaj postali Ljubljančani — ne pomaga nobena »žavba« več. No, pa bodimo to kar smo, namreč — napredni mestni Šiškarji. Prijatelji Ljubljančani, bodite prepričani, da vam ne bomo delali nobenih preglavic, saj nas poznate, da se ne bojimo niti kranjskega boga dr. Šusteršiča, ker on nas bo pomnil do svoje smrti; kakšnega Lampeta, Pegana ali Zajca nas pa tudi ni strah. Ker sem danes — torej že drugo jutro, kar sem meščan — korakal od svojega stanovanja mimo šišenskega magistrata, zagledam izprevod šolarjev z zastavo. Malo postojim, v urad se mi do 8. ure ne mudi, zato lahko opazujem procesijo mladih meščanov. Tem se pa nič ne pozna, da bi jih meščanska čast kaj predrugačila — ker gredo tiho naprej, kakor navadno. Za prvim razredom gre razrednik, ki na pozdrave gledalcev vljudno odzdravlja s klobukom v roki. Takoj se lahko spozna, da je pri ljudeh spoštovan. Poleg drugega razreda stopa učiteljica. Nihče jo ne pozna. Po vrsti pride več mladih učiteljev — menda šest — vsi v salonskih oblekah s cilindri — razven enega, ki ga grozno tišči ščipalnik — ali je pa tako nervozen, da si neprenehoma z rokama popravlja zdaj eno, zdaj drugo reč, tako da je prav smešno gledati tako postavo Bog ve, odkod so prišli ti pedagogi, da jih Šiškarji še ne poznamo. Po moji sodbi so to gotovo Slomškarji. Od enega do drugega teh mladih učiteljev pa ošabno iksa znani nadučitelj Lavtižar. Vsakemu ima nekaj povedati. Ne vem, ali dela to iz službenih ozirov, ali le nalašč, da bi se na ta način izognil opazovanju ljudi ter da bi lažje skril na nosu znak hrabrega vojščaka »Svete vojske«. Izprevod deške šole je minil, jaz jo pa mahnem po gozdni poti v Ljubljano. Pri nemško klerikalnem hotelu Bellevue — lastnina klerikalca — se mi pridruži moj kolega. Med potoma se pogovarjava o šolarskem izprevodu. Kolega pripoveduje, da se mu prav čudno dozdeva, da imajo spodnješišenski otroci danes šolsko mašo in pouka prost dan, ker danes ni praznik sv. Alojzija, ta je bil včeraj. V tem pogovoru prideva v Lattermannov drevored. Tam naju pozdravi mimogredoči ljubljanski učitelj. Ker sem z gospodom dobro znan, ga takoj vprašam, ako ni danes pouka. Prijazni gospod se nasmehne in pravi: »Zakaj pa ne?« Midva mu pripovedujeva, da sva ravno opazovala šolarje in učiteljstvo v Spodnji Šiški in da danes nimajo spodnješišenski otroci šole. Gospod učitelj nazadnje pravi: »To so Lavtižarjeve muhe — ali pa veljajo zanj druge postave.« Gospod urednik! Ali Vam je mogoče v tej zadevi kaj poizvedeti? Na zdar! Vaš Radovednež.

— **»Obrtni Vestnik« konfisciran.** »Obrtni Vestnik« je prinesel članek iz »Trgovskega lista«, ki izhaja v Trstu. Ponatisnil je članek dobesedno z opombo, da ponatiskuje iz »Trg. lista«. »Obrtni Vestnik» je bil konfisciran. Taka je razlika med Trstom in Ljubljano.

— **Konštatiramo,** da g. Josip Stare, sobni slikar iz Orlove ulice štev. 7., ni istoveten s Staretom, ki smo ga imeli že parkrat v »Dnevu«.

— **II. produkcija »Glasbene Matice«** se vrši v sredo, dne 24. junija.

— **Sokol I.** uljudno prosi svoje člane in članice, da hranijo na svojih vrtovih zelenje in cvetje in ga darujejo društvu za njegovo prireditev, ki bo v nedeljo 5. julija t. l.

— **Poskus samomora.** Karol Topolavec iz Florijanske ulice št. 28 si je v prepiru z ženo prerezal na roki žile.

— **Ogenj.** Včeraj popoldne je začelo goreti v neki kleti v Slomškovi ulici. Zgorel je sod namiznega olja, sod petroleja in sod špirita. Gasilno društvo, ki je prihitelo na mesto nesreče, je ogenj pogasilo.

— **Nesreča.** Dvanajstletni trgovčev sin Fran Falator se je te dni ponesrečil s tem, da je pri igri padel in si zlomil desno nogo.

— **Umrli so v Ljubljani:** Ana Korošec, uboga, 79 let. — Ivan Jonke, bivši dninar-hiralec, 54 let. — Josip Jaklič, uslužbenec mestne elektrarne, 37 let. — Marija Tomšič, posestnica, 31 let. — Anton Kovič, sin zasebnice, 7 tednov.

Bitka pri Gettisburgu, najzanimivejši vojni film, kar se jih je dosedaj uprizorilo, povzet na mestu dogodkov, predvaja se od danes naprej v **kinematografu »Ideal«.** Ta film nam s fino vojno tehniko kaže odločilne boje amerikanske osvobodilne vojne. Ta bitka se je bila dne 1., 2. in 3. julija 1863. pri Gettisburgu (Pennsylvania), majhni vasi s 3000 prebivalci. — Danes se vrši večerna predstava ob pol 9. na vrtu s spremljevanjem **vojaške godbe.**

— **Dotičnim naročnikom »Dneva«,** katerim čas ne dopušča se v Ljubljano oglasiti, nudi eksportna tvrdka Fr. Cuden, Ljubljana 75 — Prešernova ulica 1. v svojem ilustrovanem ceniku, ki se pošilja na zahtevo brezplačno, veliko izbiro finih ur, prstanov, uhanov itd.

Trst.

Kaj bo z našim gledališčem? Mnogo se zadnji čas razpravlja o gledališkem vprašanju na Slovenskem. Posebno še o gledališču v Ljubljani, ki ga letos ne bo. Zadnjič enkrat se je vršil tudi občni zbor »Dramatičnega društva« v Trstu, ki je pokazal, kako je z nami. Tedaj so nekateri predlagali, naj se trž. gledališče za eno leto zapre. Novoizvoljeni odbor sedaj vprašanje menda študira. Pozitivnega pa se o prihodnji sezoni ne ve prav nič. Ali bo sploh kakšna predstava? Mislimo, da bi bilo sramotno za nas, če bi se duri »Talije« celo v Trstu zaprle. Če se je občinstvo odvadilo predstav, ni temu kriva naša »malobrižnost« kakor so vzrok nekateri v prenagljenosti imenovali, temveč tiste operete s katerimi so prejšnja vodstva hotela publiko pritegniti nase. »Dan« je o pogubonosnih vplivih operet in polušablonskih burlesk pisal že pred dvema letoma in takrat se nam je očital razdor. Zdaj se kaže, kako smo še začasa imeli prav. Kam so hoteli nekateri s skromnimi sredstvi in z dragimi močmi? Sestavljali so se pač lepi, obetajoči repertoarji, na odru pa so bile vprizorjene slabe igre in maloznane drame. Kdor se spominja predstave Tolstega »Vstajenja«, bo videl v tisti sezoni najlepši čas za mrno napredovanje našega gledališča. Prej smo hoteli v nebo, zdaj pa nimamo niti prozaičnih tal. Ne vodi li to v brezdno in propast? Nazaj ne smemo!

Z velikim pompom proslavljajo Italijani svoje prireditve. Kaj niso vsega storili včeraj, ob otvoritvi Leginega rikreatorija v Škednju! Trobentače, razgrajače, kolesarje, vse so zbobnali skupaj. Poskrbeli so za tramvajsko zvezo od Škednja do Montuzze, ki je bila v službi italijanske nacionalistične bande celo noč. Začetek svoje veselice so naznanili s strelom iz topa. Tako postajajo italijanski prazniki v Trstu polagoma karakteristika mestnega predstojništva. Živeli napadalci!

Občinski svet se sestane danes k seji, ki prične ob polu 8. zvečer.

5. julija pripravljajo Italijani velik regnikolski praznik, katerega bodo proslavili po svoji navadi.

Nabor. V soboto je prišlo od 200 nabornikov k naboru 172; od teh je bilo potrjenih 52. Enega bodo pridelili mornarci.

Komunike o kongresu NDO. prinesemo te dni.

Predvčerajšna številka »Jugoslovanskega Železničarja« je prinesla lep članek o gibanju in delu »Narodno socialne mladinske organizacije« v Trstu. O važnejših mestih članka bomo še govorili.

Rabuka in njene posledice. V neki gostilni blizu ulice Lavatoio sta se sprla težaka J. Hias in J. Mihelčič, prvi stanujoč v ulici S. Francesco d' Assisi, drugi pa v ljudskem prenočišču G. Gozzi. Bojaželjneža je krčmar spravil na prosto. Tedaj se je šele pričelo: steklenice, prt, čevelj, vse je bilo neumorno na delu. Polagoma je prišlo do občutnih udarcev. Hias je krvavel na glavi iz štirih ran, Mihelčič je bil tudi ranjen, a ne tako hudo, Slednjič je junaška petelina razdružil policaj, ki je Hiasa spravil na zdravniško postajo, Mihelčiča pa na inšpektorat in od tam v zapor.

Poskus samomora. Neko mlado dekle, Marija Cauti, se je hotelo v soboto zvečer zastrupiti, in izpilo v samomorilnem namenom dozo fenikalne kisline. Poklicana zdravniška postaja je dekletu želodec izprala in ga tako rešila gotove smrti. Kot vzrok poskušenega samomora se navaja surovo postopanje dekletovega očeta.

Padec z višine štirih metrov. Pri zidavi neke hiše blizu Montebella je padel v soboto z višine štirih metrov neki delavec zidar Franc Boračin in se pri padcu precej poškodoval. Boračinu je pomogla zdravniška postaja.

Odmevi. Za Pečarjem je prišel na vrsto Italijan Armand Pahor, dvajsetletni postrešček iz Trsta. Pahor je obtožen, da je vrgel proti Slovencem oz. sprevodu, v katerem so bili Slovenci, kos drva. Po raznih Pahorjevih izgovorih, je bil obtoženec obsojen na deset kron globe. Razpravo je vodil dr. Pollanz.

KONGRES N. D. O.

Na podlagi razprav kongresa *N. D. O. je bil izdan sledeči komunike:*

I.

V spoznanju, da zamorejo biti koristi jugoslovanskega delavstva vspešno varovane le potom močne in trdne po vsej Jugoslaviji raztezajoče se enotne organizacije s spojitvijo že obstoječih na narodni in socijalni podlagi slonečih strokovnih udruženj, se kongres N. D. O. načeloma izreka za spojitev vseh teh v enotno zvezo.

II.

V spoznanju, da je glavna naloga nar. soc. organizacije skrbeti za blagostanje delavstva, se kongres v varstvo delavskih interesov izreka za kar najradikalnejši boj proti delodajalcem brez razlike narodnosti, in sicer brez ozira na kakoršnekoli tuje vplive.

Trst, 22. junija.

Nocojšnja seja obč. sveta obeta biti sila zanimiva. Na dnevnem redu bo namreč podpora »Legi nazionale«, kateri bodo hoteli voliti Italijani kolikormogoče visok znesek. Verjetno je, da bo padla tudi kakšna beseda o zadnjih dogodkih. Obširneje bomo poročali jutri.

MANEVER Z BOMBO.

Trst, 22. junija.

K včerajšnjemu poročilu dostavljamo:

Pri sinočnji slavnosti »Sokola« pri Sv. Jakobu je eksplodirala okolu enajste ure ponoči bomba in sicer pri ograji veseličnega prostora. Nekateri so videli podolgovat blisk, takoj zatem pa se je slišalo pok. Prvi hip se za dogodek nihče ni pobrigal, kakor hitro pa se je raznesla vest, da so se razleteli čez veselični prostor kovinski koščki bombe, je policija začela stvar raziskovati.

Navzoči policijski komisar, ki je s stražniki raziskoval prostor, je dobil 5 kosov, izmed katerih je eden pretrgal nekemu delavcu Jermanu rokav suknje. Bomba je bila sestavljena iz dveh kosov na vijak, ki sta se pri eksploziji razletela.

Krivca oblasti še niso dobile. V kolikor smo mogli dobiti informacije, je bežal po poku neki človek s slamnikom v roki izza veseličnega prostora proti mestni plinarni. Policija slučaj raziskuje. O eventuelnem rezultatu bomo poročali.

FRAN MALIS,
diplomiran krojač.
Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst.
Podružnica: Nabrežina 99.

Izgovori. Radi eksplozije bombe pri Sv. Jakobu se Italijani na vse načine izgovarjajo. Že vemo, kam vse to meri!

PRIREDITEV »LEGE NAZIONALE«

Trst, 22. junija.

Po velikem pompu in dragi reklami sodeč, bi morala biti včerajšnja prireditev »Lege nazionale« pri Sv. Ani, nekaj tako velikega, da ne bi smeli Slovenci vsaj nekaj let imeti v Trstu nobenega svojega shoda. Pa je bilo drugače.

Resni Italijani so se prireditvi izognili. Udeležili so se povečini sami renegati. Celo nekateri odborniki prireditve, ki so jih izvolili v odbor ne da bi jih vprašali, se veselice niso udeležili. Med žalostnimi udeležniki pa je bilo mnogo dvoživcev iz slovenskega Škednja. Do velikih incidentov ni prišlo.

GRUČA UJETNIKOV.

Trst, 22. junija.

Izzivanje. — Aretacije. — Kamenje — Zapor.

Danes ob 2. popolnoči je prišla tolpa posetnikov italijan. prireditve »Lege« v Škednju k Sv. Jakobu. Ko je prišla do policijskega komisarijata v ulici Istra, je jela drhal na vse grlo peti himno »Lege«. Stražniki, ki so bili konsiguirani na inšpektoratu so stopili na cesto, ter polovili desetorico izzivačev. Peljali so jih na policijo ter jih vzeli na zapisnik, nato pa so jih izpustili.

Ko so bili tički zopet na cesti in se čutili svobodne so se hoteli maščevati nad policijo s tem, da so pognali skozi okno v prostore policije par kamnov. Policija je nato zopet udrla na ulico, ter aretirala enajst izzivačev. Bili so zopet vzeti na zapisnik, ter nato odpeljani v zapore v ulico Tigor.

Naš narodni praznik z nedeljskim nastopom »Sokola« pri Sv. Jakobu so posetili tudi mnogi Italijani, ki so se o vzornem redu in disciplini naše prireditve prav polivalno izražali. »Piccolo« je s svojo »provokacijo« torej dodobra pogorel.

Pozdravi rojakov, ki so se vozili v nedeljo v Trst z državno železnico, so napravili na Slovence, ki so bili navzoči pri veliki Sokolovi prireditvi pri Sv. Jakobu, zelo ugoden utis. Vihranje robcev na telovadnem prostoru in z vseh oken železniških vagonov je pač lep dokaz, da tržaški Slovenci v svoji težki borbi niso osamljeni, temveč da zasleduje vsak njih korak cel slovenski narod.

V nedeljo zvečer je bilo na slavnostnem prostoru veselice tako ogromno število ljudi, kakor jih tržaško slovenstvo malokdaj opazi skupaj. Aranžerji veselice so topot pokazali, da umevajo naše ljudi. Pri veselici si dobil vsega. Poskrbljeno je bilo za zabavo tuintam. Za lepo porazdelitev moramo izreči prirediteljem nedeljske slavnosti, ki so s svojim delom podkrepili našo narodno zavest, v imenu tržaških Slovencev najlepšo zahvalo.

Pri Chiozzi je v nedeljo čakala številce članov »Giovane Trieste«. Hvalabogu, enkrat so čakali zaman.

Pihali so v nedeljo Italijani med lepo slovensko prireditvijo »Sokola« pri Sv. Jakobu. Bolj poštene duše so se seveda spravile na okna in tudi ploskale posameznim vajam. To je torej žetev dela »provokaterjev«.

Kako je bilo v Škednju? Dobili smo sporočilo, da ne prav posebno sijajno. Italijani so si napivali, pozdravljali poslance, kričali o Danteju in se rotili, da mora ostati Trst italijanski. No, ko so se zvečer vračali domov, so bili ponižni in so molčali. Kdor je v družbi glasen . . .

Tramvaj od predora Montuzza do Škednja je vozil v noči od nedelje na pondeljek celo noč. Kaj znači to? Da je Lega nazionale že na tako slabih, vsled renegatov oslabelih nogah, da ji mora pomagati magistrat, ki Slovencem ne mara dati potrebnih šol.

DETOMOR?

V spovednici najdeno otroško trupio.

Trst, 21. junija.

Po mestu vzbuja veliko senzacijo nov slučaj: danes zjutraj je našel v baziliki sv. Justa cerkovnik E. Zimola v neki spovednici zavoj, ki je bil skrbno zavit in večkrat prevezan. Ko je cerkovnik zavoj odvil, je ugledal v njem

trupio štirinesečnega deteta.

Vojaški koncert **Ne igrajte se z ženskimi srci.** Fino zamišljena komedija. **Bitka pri Gettysburgu.** Realistična vojna drama. danes dne 23. junija ob ½9. zvečer v **KINO IDEAL**

Otrok je bil moškega spola. Cerkovnik, presenečen vsled nepričakovane najdbe, je takoj obvestil o o tem nekatere ljudi in potem prenesel zavoj v bližnjo mrtvašnico.

O dogodku je bila takoj obveščena policija, ki je na mestu, kjer je bil zavoj najden, sestavila zapisnik. Storilcu še niso prišli na sled. Policija raziskuje. O rezultatih bomo poročali.

*

Shod NDO. pri Sv. Jakobu se bo vršil v nedeljo dne 28. t. m. Natančneje bomo poročali.

Narodno socialna mladinska organizacija sklicuje za petek točno ob pol 9. uri zvečer sestanek v prostorih NDO. Bratje! Udeležite se tega sestanka, na katerem se bo poročalo o delu in perspektivah N. S. M. O., v velikem številu. Vpisovalo se bo tudi nove člane.

Stepla sta se neki I. Karbon in A. Škabar na Repentaboru. Škabar je Karbonija poškodoval, vsled česar so peljali prvega v bolnišnico, drugega pa v zapor.

Žena strelja. V nedeljo je ranila M. Zecchini svojega 37letnega moža M. Zecchinija. Med zakonskima se je razvil oster prepir, katerega posledica je bil revolver, konec pa zdravniška postaja in zapor.

Samomor. V nedeljo zjutraj se je zastrupila blizu Sv. Ivana neka mlada ženska. Izpila je dozo strupa, ki je povzročil smrt. O slučaju obveščena zdravniška postaja je na mesto dospela prepozno. Pomoči ni bilo mogoče več najti nobene. Nesrečnica je umrla nekoliko časa po prevozu v bolnišnico.

Aretacija. Policija je v nedeljo aretirala nekega sumljivega individuja, ki je hotel izmakniti nekemu gospodu lepo svotico čez 300 kron. Pri aretirancu so našli dve nabiti denarnici, ki ga stavita v čudno sumljivo luč. Aretiranec je na komisarijatu povedal sto imen, pravega je pa zamolčal. Enako s poklici. Slednjič so izprešali iz njega, da je brezposeln natakar. Sumijo, da je prišel policiji v roke nevaren mednaroden vlomilec in tat.

Slabe perspektive se odpirajo 32letnemu natakarju V. Bernardomu, kateri se je moral v nedeljo zateči na zdravniško postajo zaradi ran, ki mu jih je prizadejala mlada nevestica Helena Jadkovič.

Listnica. Že več dni moramo odlagati časih zelo nujno gradivo. Prosimo potrpljenja! Dopisi naj bodo kolikor mogoče kratki. — Podružnica uredništva »Dneva« v Trstu.

Čudovito maščevanje.

V Godiču, v kamniškem okraju, ima hišo posestnica Marija Palermei.

Pred nekaj dnevi, okrog devete ure zvečer, sta se približali omenjeni hiši dve temni postavi, ki sta se ustavili pred hišnimi vrati.

Obe postavi sta bili močno zagrnjeni, tako da ju ni bilo mogoče spoznati.

Vrata so bila zaklenjena. Postavi sta začeli razbijati po njih z vso močjo in to precej časa. Ker se nihče ni oglasil, sta vrata vlomili.

Prišli sta v spalnico posestnice Palermeijeve. Ta je že spala. Postavi sta se približali njeni postelji in sta ubogo žensko napadli.

Začeli sta jo pretepati s pestmi, kamor je že padlo.

Slednjič sta grozni postavi vrgli Palermeijevo iz postelje in sta jo začeli suvati z nogami.

Nato sta ubogo žensko zgrabili za lase in sta jo vlačili po izbi okrog. Pri tem sta ji izpulili več las.

Ker je začela Palermeijeva kričati in klicati na pomoč, sta grozni nočni postavi pobegnili iz hiše. Ena izmed njiju je izgubila pri tem svoj klobuk.

Postavi sta bili moški in zagrnjeni, maskirani. Napadena Palermeijeva trdi, da to nista bila možka, ampak dve v moško obleko oblečeni ženski.

Pravi tudi, da gre tu za neko maščevanje.

Že mogoče. Na Kranjskem se gode čudne reči vsake sorte.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

POGOJI ALBANSKIH VSTAŠEV.

Dunaj, 22. junija. Po sporočilih iz dobro informiranih krogov zahtevajo vstaši v Šijaku popolno enakopravnost mohamedanske vere za državno vero, poduk te vere v šolah, desetletno davčno prostost, oprostitev od vojaške službe.

Albanska vlada še ni pripravljena te pogoje sprejeti in dela na to, da se zahteve znižajo. Obenem je pa vlada stopila v zvezo s Prenk Bib Dodo (kdaj bomo že tako srečni, da bomo videli tega človeka pri delu; vedno se o njem govori, njega pa nikjer) in pripravlja izpremembo vojnega načrta. Prenk Bib Doda zahteva, da ga pri njegovih činih podpirajo vladne čete v Draču.

Splošno se sodi, da hočejo vstaši ponudeno dvodnevno premirje porabiti za to, da pritegnejo ojačenja in da spremene razpostavitev čet. Posebno, kar se pogajanj tiče, ne mislijo resno.

PROSTOVOLJCI PRIHAJAJO.

Drač, 22. junija. V zadnjih dneh je dospelo večje število prostovoljcev iz Rumunije in 80 Albancev s Kosovega polja.

VSTAŠI HOČEJO NOVEGA PREMIRJA.

Drač, 22. junija. Vstaši zahtevajo tri dni za premišljevanje in za informacije prebivalstva v notranjosti dežele. Jutri se vrši nov sestanek delegatov obeh strank.

»Hercegovina« je odplula za neznanimi cilji.

TURKHAN PAŠA ITALIJI.

Drač, 22. junija. Turkhan paša je pisal italijanskemu poslaniku pismo, v katerem se mu opravičuje radi aretacij Italijanov Morricchia in Chiniga, ter konstatira, da je njuna nedolžnost dokazana.

ČEŠKO-NEMŠKA SPRAVNA POGAJANJA.

Praga, 22. junija. Danes se je vršila druga konferenca v palači grofa Nostiz in je bil izdan sledeči komunike: Danes se je vršil v palači Nostizevi drugi pogovor zastopnikov obeh narodov pod predsedstvom grofa Nostiza. Posvetovanja so se označila za strogo zaupna. V vprašanju junktima med jezikovnim zakonom pri državnih uradih in med zadevami, ki spadajo v kompetenco deželnega zbora, vstrajajo nemški napredni, soc. demokratični in krščansko socialni zastopniki pri starem odklonilnem stališču. Pripravljeni so pa za posvetovanja tičoča se volilne reforme za deželni zbor toda v odseku, v katerem bodo državnozborski zastopniki obeh narodov. Potreba je, da se državni zbor snide. Češki zastopniki predlože sklep Nemcev strankam v posvetovanje.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Od 4 K 90 v naprej hišne halje, vse velikosti in barve. Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Mestni trg 5—6.

Griček z malo hišico, oralom zemlje in sadnim drevjem v Št. Vidu nad Ljubljano se proda. Cena 3600 kron. Poizve se v »Anončni ekspediciji«.

Damsko kolo, skoraj novo, se ceno proda. Naslov v »Anončni ekspediciji« v Ljubljani. 599—3.

Stanovanja

V bivših Predovičevih hišah kakor na Poljanski cesti št. 54 in na Predovičevem Selu je več različnih stanovanj in ene trgovina za mesec juli, avgust in tudi takoj za oddati. Poizvedbe pri hišniku.

Motorno kolo

Puch 3 HP, vredno K 300·— se proda za K 150·—. Motor deluje brezhibno. PETER ŠKAFAR, Rimska cesta 17.

Edina primorska tovarna dvokolés „Tribuna“ Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar. Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrijonov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stolna ulica štev. 2—4.

Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Naznanjam cenj. občinstvu, da otvorim

prvo dunajsko pralnico in likalnico perila.

Prevzamem v pranje in likanje srajce, ovratnike, manšete, robce, kakor tudi damsko in posteljno perilo, sploh vse kar spada v to stroko. — P. n. občinstvu se priporočam in jamčim za najfinejšo in točno postrežbo.

Terezija Cvetko, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 8.

1914. Slovenski vsesokolski zlet. 1914.

Vseh vrst blago za kroj članov in članic Sokola, kakor tudi za naraščaj, dalje vse v to svrho spadajoče potrebščine: čepice, srajce, telovadni jopiči, hlače in čevlji, našivi itd. se dobijo natanko po predpisih slovenske in češke sokolske zveze pri tvrdki

A. & E. Skaberné, *Ljubljana, Mestni trg 10 obstoji od leta 1883.*

Velecenjeno občinstvo opozarjamo na

= ZBIRKO PESMI =

ki so izšle v „Učiteljski tiskarni“.

To je lepa ENGELBERT GANGLOVA knjiga

„Moje obzorje“

ki se dobijo po vseh knjigarnah, kakor tudi v „Učiteljski tiskarni“. Cena lično vezani knjigi je 3 K. Po pošti 20 v več.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo štev. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelek v prvem nadstropju. :

Cenik na zahtevo brezplačno in poštnine prosto.

Usojam se naznaniti p. n. občinstvu, da sem otvoril

gostilno

in sicer v popolnoma preurejenih in prenovljenih prostorih nekdanje REMČEVE, ozir. GRUNTHALOVE gostilne v Komendi.

Izborna naravna vina, sveže pivo, dobra kuhinja in lične sobe za tujce vedno na razpolago.

Priporočam se **letoviščarjem in izletnikom, zlasti pa p. n. občinstvu kamniškega okraja** za številen obisk.

Z odličnim spoštovanjem

Ferdo Vode, trgovec z vinom v Komendi.

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice, gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode od	K	8·—,	12·—,	15·—	naprej
Cele obleke za dečke .	„ „	4·—,	6·—,	8·—	„
Cele obleke za otroke .	„ „	2·—,	3·—,	4·—	„
Pelerine za gospode . .	„ „	7·—,	8·—,	9·—	„
Sportne raglane	„ „	12·—,	14·—,	16.—	„
Klobuke	„ „	1·—,	1·50,	2·—	„
Kostume za dame. . . .	„ „	9·—,	12·—,	15·—	„
Damske sako in paletot	„ „	6·—,	8·—,	10·—	„
Krila spodnja in gornja	„ „	2·—,	3·—,	4·—	„
Hišne halje za dame . .	„ „	3·90,	4·90,	5·90	„
Slamnike.	„ „	—·50,	1·—,	1·50	„
Pristni panama	„ „	6·—,	—·—,	—·—	„

Vse drugo po priznano čudovito nizki ceni.

Oglejte si velike izložbe.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fondi K 58,461.432·56. — Izplačane odškodnine in apikalije K 123,257.695·77.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje

Generalno zastopstvo v Ljubljani Cigar pisarne so v lastni bančni hiši **Gosposka ulica št. 12.**

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte.